

Fosie kyrka

Lunds stift

Fasad mot söder

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

KRISTINA SIMONSSON, 2018-05-07

jais
arkitekter

Svenska kyrkan
LUNDS STIFT

—

Fosie kyrka

Fosie församling, Malmö pastorat, Lunds stift

Fosie socken, Malmö Fosie 165:16 husnr 1, Malmö kommun, Skåne län, Skåne

Beskrivning och historik

Kyrkomiljön

Från sydväst. Flygfoto: Pär-Martin Hedberg.

Fosie by ligger i sydöstra delen av Malmö. Området har förhistoriska lämningar, med tre bronsåldershögar en knapp kilometer öster om bytomten. Byn har haft fast bebyggelse sedan tidig medeltid men få rester kvarstår av äldre bystruktur. Kyrkogården omges idag av stora vägar och bebyggelse från 1960-70-talet.

Fosie nämns första gången skriftligt 1299 som Fusehö, eventuellt med betydelsen sankmark och hög.

På 1600-talet bestod Fosie av 22 gårdar och ett gathus. Gårdarna låg i en ring kring en öppen samfällighet i mitten med plats för djuren. I slutet av 1700-talet hade gatehusen

ökat till tolv då antalet obesuttna utan mark ökat. Kyrkan låg i byns nordvästra del. I början av 1800-talet enskiftades byn och flera gårdar flyttades ut från byn, sex gårdar blev kvar efter skiftet. Intill kyrkan i nordväst låg ett skolhus från 1846 som revs i mitten av 1900-talet. 1898 byggdes kontinentalbanan i bytomtens östra del och Fosieby station tillkom.

Fram till 1960 var området lantligt med jordbruksmark, utskiftade gårdar och trädgårdsmästeri. På 1960-talet exploaterades området öster om kyrkogården med en industriby för småindustri, samtidigt som storskaliga bostadsområden uppfördes i norr och Inre Ringvägen byggdes, vilket fick stor påverkan på Fosie by. Lindängen, väster om kyrkan, uppfördes på 1970-talet med rätvinkliga bostadshus, bestående av höga skivhus, långsträckta lamellhus och enstaka sextonvåningshus.

Kyrkogården ligger idag som en grön isolerad oas omgiven av storskaliga vägar och bostadsområden. Inre Ringvägen passerar på norra och östra sidan med en stor trafikrondell i nordöst. Mellan kyrkogården och bostadsområdet Lindängen finns den trädkantade Lindängsvägen som saknar trottoarer. Norr om kyrkogården leder en infartsgata till kyrkans entré och parkering och dessutom till ett koloniområde. Kyrkan ligger på en höjdrygg.

Kyrkobyggnaden

Fosie kyrka har medeltida ursprung men är totalt ombyggd 1896.

Kyrkan uppfördes ursprungligen troligen i slutet av 1100-talet eller början av 1200-talet. Dess utseende är tämligen okänt. Kyrkan förändrades och byggdes till under medeltiden med vapenhus, rakt kor och valv slogs. Ett torn uppfördes möjligen under senmedeltiden.

1615 utökades kyrkan åt öster och fick nytt kor.

1812 byggdes en korsarm mot norr.

På 1830-talet revs vapenhuset på södra sidan och huvudingången flyttades till tornets västfasad.

Före den genomgripande ombyggnaden 1896 bestod kyrkan av långhus, torn och en korsarm mot norr. Trappstegsgavlar fanns på tornet och på korsarmen. Kyrkan rymde bara 200 personer i en församling på 1450 personer. Enligt praxis skulle 2/3 av församlingen få plats. Kyrkan var i dåligt skick och för liten för den växande befolkningen.

1894-96 fick kyrkan sitt nuvarande utseende, totalt ombyggd efter ritningar av August Lindvall. Kvar av tidigare kyrka efter ombyggnaden är enbart nedre delen av tornet, långhusets västra travé och det år 1615 tillbyggda koret. Dessa delar förändrades också kraftigt med nya fönster, påbyggnad på tornet, ändrad gavel på koret och två nya korsarmar. Troligen revs samtliga valv och nya valv byggdes. Invändigt lades mosaik

på golvet i koret och slipade cementplattor i gångarna. Inredningen ekådrades i brunt. Kyrkan värmdes av två kaminer.

August Lindvall (1862-1935) var utbildad i Malmö och Berlin. Han samarbetade med Harald Boklund fram till sekelskiftet. Lindvall har upprättat ritningar till flera hus i Malmö och till kyrkorna i Bjärshög, Bunkeflo och Limhamn.

Kyrkan har sedan dess reparerats flera gånger, här följer ett urval från underhållsplanen:

1897 dekorerades östväggen i koret med målningar runt rosettfönstret.

1908 tillkom galvaniserad plåt på gavlar, takfot, strävpelare, fönsterfall och listverk.

1937 installerades värmeledning i kyrkan. Ett pannrum byggdes i en ny källare under gårdsplanen i vinkeln mellan långhuset och södra korsarmen. Nya bänkar sattes i långhuset där kaminerna tidigare stått. Kyrkan målades och kalkades in- och utvändigt. Möjligen 1937 målades korväggens dekoration över och altaruppsatsen som stack upp över glasfönstret togs bort. Altaruppsatsen förvaras nu i Heliga Trefaldighetskyrkan i Malmö.

1938 göts ny sockel på 22 meter på kyrkan.

1964 höjdes barriären på läktarna.

1971-72 restaurerades kyrkan efter förslag av Roos & Thornberg. Golvet täcktes med brun heltäckningsmatta. All puts på fasaderna knackades ner och putsades om.

Bänkarna förlängdes och försågs med stoppade säten. Lampetter med glaskupoler sattes in i kyrkan och ny ytterbelysning installerades. Kanske var det nu som all inredning målades om från ekådrad till gröna nyanser.

1984 sattes plexiglas upp på utsidan av glasmålningen och kyrkan målas invändigt med silikatfärg. 1985 lades ett nytt golv in av gult och brunt tegel i hela kyrkan.

1992 lades skiffertaket om och all plåt byttes till brun plåttisol.

2009 installerades grundvattenvärme.

2016 renoverades tornet.

Vid någon tidpunkt har bakersta bänkarna i korsarmarna tagits bort och inretts till lekhörna, caféhörna och förvaring.

Exteriör

Kyrkan i nygotisk stil har en latinsk korsplan. Långhuset har korta, breda korsarmar mot norr och söder, ett rakt avslutat kor i öster och ett torn med spira i väster. Norra och södra fasaderna är inte symmetriska. Mellan den södra korsarmen och koret finns en låg utbyggnad för sakristia. Södra korsarmen har ett runt trapphus och norra korsarmen en utskjutande gavelparti med entré. Fasaden är spritputsad vit och taket är belagt med skiffersten. Fasaden är rikt artikulerad och indelad med strävpelare och gesimser. Fönstren är av gjutjärn.

Kyrkans murar från 1896 är uppförda av tegel. Den romanska delen som utgörs av västra delen av långhuset och den senmedeltida nedre delen av tornet är enligt en murverksundersökning från 1971 av gråsten. Tornets övre del är murad av tegel. Fasaderna är grovt spritputsade och vitkalkade. Dekorationer runt fönster, gesimser och friser är slätputsade. Sockeln är slätputsad och vitkalkad, tidigare färglager visar att sockeln förut har varit grå. Fasaden indelas horisontellt av en kappgesims i underkant på fönstren, en takgesims och sågtandsfriser längs gavelpartierna. Vertikalt indelas fasaden med strävpelare vars betongavtäckningar är klädda med brun plåt. Fyra gravstenar av kalksten är fästade vid fasaden.

Fönstren av gjutjärn från 1896 sitter inmurade i spetsbågiga öppningar. Enkelglaset är matt i fönstrets ytterkant med klarglas i mitten. Fönstren omges på sidorna av trekvartskolonner med bas och kapitäl gjorda i prefabricerade betongelement. Ett slätputsat fält med kvaderindelning i putsen omger fönstren och förstärker intrycket av fönstren i fasaden. I öster finns ett rosettfönster med masverk av betong och målat glas. Utanför rosettfönstret sitter en plexiglasskiva som skydd för glasmålningarna. Solbänkarna är av betong och plåtklädda.

Tornet har dubbla ljudöppningar avdelade av en betongkolonn. Över ljudöppningarna sitter ett rosettfönster med masverk av betong och glas i gjutjärnsbågar.

Fasad mot sydöst.

Kyrkan har huvudingång i tornet i väster och dessutom ingångar till norra korsarmen, sakristian och trapphus på södra korsarmen. Liksom fönstren omges dörrarna av betonggjutna kolonner med bas och kapitäl och slätputsade fält med kvaderindelning. Ramverksdörrarna är klädda med spontad ekpanel på utsidan och har stora dekorativa smidesbeslag. Invändigt är dörrarna med ramverk och fyllningar målade i grönt.

Fönster.

Entré korsarmen mot norr.

Tornet.

Taket på långhus, korsarmar och torn täcks av skiffer i mönsterläggning. Skiffer har använts på taket ända sedan 1896, men blev omlagt 1992. Grythytteskiffer ligger i botten med mönster av glavaskiffer. Mindre plåtklädda kupor sitter på taket. Tornet har en fyrsidig spira. Tornets murar går upp i gavelspetsar på fyra sidor under spiran. Takavvattning och krönplåtar är av brun plåt. Trapphuset på södra sidan är klätt med plåt vars beläggning flagnar.

En källare med pannrum och gjutna betongväggar ligger i vinkeln mellan långhus och södra korsarmen. Plåtluckor i marken täcker ingången.

Interiör

Vapenhuset i tornets bottenvåning är ett lågt rum med ljus från två fönster. Golvet är belagt med gult och brunt tegel lika golvet i kyrkorummet. Väggarna är putsade och vitmålade. Taket är orgelläktarens undersida med gröna balkar och vit pärlspont. Rummet är möblerat med broschyrställ, stolar och klädhängare. Äldre gravstenar står uppställda längs väggen. Dörrpartiet i öster är uppbyggt med profilerade speglar målade i gröna nyanser. I ett fönster står en slutsten av kritsten med ett ansikte i relief.

Kyrkorummet består av långhus, två korsarmar med läktare, kor i öster och orgelläktare i väster. Öppna bänkar står på ömse sidor om mittgången i långhuset och

i båda korsarmarna. Väggarna är putsade och vitmålade. Golvet i mittgångarna är av tegel med gula åttkantiga plattor och mindre bruna hörntärningar. Samma typ av golv ligger genomgående i långhus, korsarmar och kor. Under bänkkvarteren ligger lackade brädor. Långhuset, korsarmarna och koret är välvda med kryssvalv. Valvribborna vilar på trespråkiga pilastrar med kragband. I taket hänger mässingskronor och på väggarna sitter glaskupor från 1970-tal.

Koret är förhöjt med två steg av gult tegel. Det fristående altaret omges av en halvcirkelformad altarring i koret. I östväggen ovanför altaret sitter ett glasfönster med motiv av Jesus med höjd välsignande högerhand.

Nedanför kortrappan i korsmitten finns en öppen yta utan bänkar. Predikstol och ljusbärare står på södra sidan medan dopfont och Mariaskulptur är placerade på norra sidan.

I korsarmarna har de bakersta bänkarna tagits bort och utrymmet inretts till barnhörna, café och förvaring.

Bänkar, altarring, predikstol, läktarbarriärer, pelare och innerdörrar är samtliga målade i olika gröna nyanser.

Långhuset mot koret i öster, från orgelläktaren.

De tre läktarna vilar på träpelare med kapital. De täta läktarbarriärerna med ramverk och fyllningar är målade i gröna nyanser liksom all inredning. Barriärerna är förhöjda med räcke på 1960-talet.

En trappa i långhusets sydvästra del leder till orgelläktaren. Bakom orgeln nås en spindeltrappa som leder till klockvåningen i tornet. Golvet är av trä, väggarna av målat tegel. Brädluckor sitter i ljudöppningarna. Klockstolen med de två klockorna har delar av återanvänt virke med förtagningar. Stegar leder vidare till torntoppen. Valven över långhus, korsarmar och kor är isolerade.

Långhuset mot orgelläktaren i väster.

Norra korsarmen med läktare.

Inredning och inventarier

Altaret från 1982 av grönmålat trä är ritat av M Molander. Framsidan med rundbågar och trepass är utformad för att likna predikstolens fält. Altaret står fristående från östväggen.

Altaruppsatsen ersätts av en glasmålning i rosettfönster på korets östra vägg. Den blyinfattade glasmålningen från 1896 har utförts av konstnär Anders Nilsson, Lund. I ett runt glas i mitten framställs Jesus med gloria och lyft välsignade hand. Fem halvcirkelformade fönster med blommönster grupperar sig runt mittfönstret.

Altarringen av trä är genombruten av kolonetter med bas och kapital och arkadbågar målade i grönt med detaljer i guld. Knäfall och överliggare är skinnklädda.

Dopfunten av sandsten är troligen från slutet av 1100-talet. Den cylindriska cuppan är dekorerad med en akantuspalmfris i övre delen. Mellan cuppan och den runda foten är en vulst. Foten är dekorerad med två lejonfigurer. Dopfunten tillskrivs den så kallade Oxiemästaren som var lärjunge till Mårten Stenmästare som var delaktig i Lunds domkyrka. Lars Tynell anser funten tillhör "Hörsgruppen" som alla har akantuspalmetter.

Predikstolen av bemålat trä från 1896 är ritad av August Lindvall. Korgens fem sidor avdelas med kolonetter med guldfärgade kapital. Sidorna är dekorerade med stjärnor

inom rundbågar och trepass. Korgen vilar på en pelare. En trappa med smidesräcke leder till korgen.

Bänkinredningen i nygotisk stil från 1896 är öppen och målad i gröna nyanser. Några bänkar nyttillverkades 1937 när kaminerna togs bort. 1972 förlängdes bänkarna, fick nya hyllor och fotbrädor. Sits och ryggstöd fick fast klädsel. Gavlarna är figursågade och dekorerade med tre- och fyrpass.

Orgeln är byggd 1974 av Anders Persson, Viken och inbyggd i orgelfasaden från 1896.

Storklockan är gjuten 1728 av Andreas Wetterholtz i Malmö. Den pryds av inskriptioner, bladbrädder och bilder av kung och drottning. *Lillklockan* är omgjuten 1768 av Andreas Wetterholtz i Malmö. Klockan har inskriptioner och bladbrädder.

Övrigt

Dopfatet av mässing från 1500-talet har tillverkats i Nürnberg.

Den tidigare *altartavlan* från 1840-talet av Killian Zoll hänger i södra korsarmen.

Kyrkogården

Den äldsta delen av kyrkogården närmst kyrkan etablerades under medeltiden.

Sannolikt följde kyrkogården i Fosie det allmänna mönstret från denna tid; en betad ängsmiljö, där gravarna märktes ut med träkors eller liggande hällar.

Kyrkogården har utvidgats ett flertal gånger. Bland annat utvidgades den 1892 åt norr då norra kyrkogårdsmuren revs och med den det sammanbyggda materialhuset.

Ytterligare en utvidgning skedde 1921 då ett gravkapell byggdes som revs på 1960-talet. De stora utvidgningarna har skett under 1960-70-tal. Minneslunden med damm och skulptur anlades 1979. En flyttad runsten från vikingatiden ställdes upp framför kyrkan år 2000.

Beskrivning

Kyrkogården är vidsträckt med flera olika delar. I öster ligger före detta prästgården, med en stor lummig prästgårdspark med träd på gräsmatta. I prästgårdsparkens södra, lägre del ligger den cirkulära minneslunden från 1979 belagd med gatsten. I minneslunden finns en damm och konstverket "Färden" med flygande fåglar i brons av konstnären Fred Åberg. Minneslunden omges delvis av en låg mur avtäckt med kalksten och med plats för snittblommor.

Kyrkan ligger på Malmös högsta punkt och kyrkogården sluttar ner åt alla håll.

Kyrkogården omges mot norr, väster och söder av en låg mur med smidesstaket

ovanpå. I norr finns flera smidesgrindar. En krans av höga lindar och häck omger delvis kyrkogården.

En mur av gråsten och betong avtäckt med tegelpannor avdelar kyrkogårdens högre del närmast kyrkan på dess södra och västra sida. En granittrappa i väster leder från den lägre kyrkogården upp till huvudingången. En runsten från vikingatiden som är flyttad hit år 2000 står på kyrkans västra sida.

Gravarna närmast kyrkan är belagda med singel eller grässådda. Den tidigare buxbomen runt gravplatserna är utbytt mot liguster närmast kyrkan. Andra gravplatser är omgärdade med stenram eller gjutjärnsstaket. På kyrkans norra slutningssida har liggande stenar placerats i gräs under björkträd.

På de utvidgade delarna är gravar belagda med singel omgärdade av buxbom. Ibland är gravarna strikt placerade längs rygghäckar av bok, ibland är buxbom enda inramningen. Flera gångar är kantade av höga lindar och på gravplatserna finns en del vintergrön växtlighet. I kyrkogårdens utkanter är marken grässådd och gravstenarna står i gräs utan inramningar och gångar. Många kinesiska gravar finns i kyrkogårdens sydvästra del.

De flesta gångar är belagda med grus men asfalterade vägar går till ett kapell och en väntrumsbyggnad. I söder gränsar kyrkogården till ett stort utvidgningsområde som ännu endast är grässått.

Kyrkogården mot öster och prästgården.

Kyrkogård med buxbomsomgärdade gravplatser.

Byggnader på kyrkogården

Heliga korets kapell från 1964 är ritat av Erik Månssons Arkitektbyrå. Fasad av gult tegel, platt tak med gröna krönplåtar. En fristående klockstapel av betong med två klockor står utanför kapellet.

Personalbyggnad och förråd/garage från 1967 som byggdes till 1982. Fasad av mexitegel, respektive plåtfasad. På denna plats låg tidigare ett kapell från 1921.

Väntrumsbyggnad till kyrkan byggd 1970. Vitputsad fasad med valmat tak. På dess plats låg tidigare personal/förrådsbyggnad från 1948.

Kulturhistorisk karaktärisering för Fosie kyrkoanläggning

Fosie kyrka ligger inom en gammal bytomt men få spår finns kvar av byns äldre struktur. Kyrkogården ligger på en höjd som en grön isolerad oas omgiven av storskaliga vägar och höga bostadsområden från 1960-70-talet med befolkning från många olika länder. Förslag finns på att bygga om Lindängsvägen till en stadsgata med gång och cykelstråk vilket vore en bra idé. Det skulle stärka kyrkans tillgänglighet och öka dess roll som viloplats.

Kyrkogården omges av höga lindar. Även gångar kantas av träd. Prästgården i anslutning till kyrkan med prästgårdsparken är lummigt trädbevuxen. Minneslunden i parken har en omsorgsfull och omfamnande utformning med ett vackert konstverk. Kyrkan i sammanhang med prästgården och den gröna omgivningen är ett viktigt inslag i den storskaliga och ensartade miljö som omger anläggningen.

Kyrkogården karaktäriseras dels av omgärdade singelgravar enligt sent 1800-tals ideal, dels av gräsytor med stenar direkt i gräs. Framför kyrkan står en ditflyttad runsten som visar på traktens långa historia.

Kyrkan har medeltida ursprung från 1100/1200-talet men är så ombyggd att den helt har karaktär av nybyggnad. Endast västra delen av långhuset innehåller ursprungligt murverk. Tornets nedre del är senmedeltida. De medeltida delarna är med ögat omöjliga att upptäcka.

Kyrkan är ombyggd under en intensiv kyrkobyggnadstid. Främsta anledningen till om och nybyggnad var den stora befolkningstillväxten men berodde också på att samhället vid denna tid förändrades i grunden av enskiftet, politiska reformer, industrialisering, järnvägens tillkomst och splittring mellan statskyrkan och fritänkare. Den nya kyrkan sågs som en statussymbol för ordning och skönhet och en maktsymbol för statskyrkan. De flesta nya kyrkor 1880-1910 i Skåne byggdes runt Malmö-Lund där nya industrier anlades. Den förhärskande stilen under denna tid var nygotiken som beskrevs av Helgo Zettervall i "Allmänna anvisningar". Genom denna skrift befästes nygotiken som svenska kyrkans arkitektur. I Malmö pastorat finns ytterligare två nygotiska kyrkor som August Lindvall ritat, Bunkeflo och Limhamn.

1896 byggdes kyrkan om efter ritningar av August Lindvall då den äldre kyrkan med trappstegsgavlar förvandlades exteriört till en kyrka i blandstil med dominerande nygotiska stildrag. Att kyrkan är vitputsad är dock inte typiskt för nygotiken som vanligtvis har oputsade tegelmurar, då det ansågs viktigt att redovisa materialen "ärligt". Vitputsen beror på att kyrkan innehåller både sten och tegel från olika tider. Sockeln kan gärna målas grå som den tidigare varit. Flera inslag av prefabricerade betongelement, något som var nytt och modernt vid denna tid, finns i kyrkan med

kolonner med kapital kring fönster och dörrar och masverket i rosettfönstren. Det är viktigt att bevara och synliggöra betongelementen som har teknikhistoriskt värde och inte putsa bort dem. Kyrkan har många av gotikens kännetecken som spetsbågiga fönster, höjdsträvan i tornet och strävpelare men har också horisontella indelningar. Dock är kyrkan till proportionerna ovanligt satt och låg för att vara nygotisk och fönstren är mindre. Det avspeglar att utgångspunkten är en äldre kyrka. Det är mycket positivt att Fosie kyrka fortfarande har kvar ett mönsterlagt vackert skiffertak. Mindre bra är inplåtningen på många ytor som är klumpig på gavelspetsarna och flagnar på trapphustaket.

Kyrkorummet upplevs som en helhet. August Lindvall har i nygotisk stil ritat mycket av inredningen som är välbevarad. Predikstol, bänkar, altarring, läktarbarriärer är från 1896. Färgsättningen har dock ändrats från ekådrad som är det typiskt nygotiska till gröna nyanser på allting, men upplevs harmonisk. Rosettfönstret i korets östvägg med glasmålning är blickpunkten i rummet och ger också djup utåt med ljus. Tegelgolvet är nytt från 1985 men är välvalt och upplevs som gammalt eftersom det har åttkantig form med hörntärningar som var vanligt vid mitten av 1800-talet. Kyrkorummet är välvt med vitmålade valv på enkla tresprångiga pilastrar som mer försökt efterlikna äldre valv än 1890-tals gotiska valv som ofta var högre och hade dekorerade gjutna kapital. Interiören hade tidigare dekormålningar längs valvribborna, idag är interiörens puts enfärgad. Kyrkan har kvar sin symmetri med två korsarmar i kyrkorummet från 1896 och har inte likt så många kyrkor fått korsarmarna ombyggda till biutrymmen.

Kyrkans lampetter med glaskupoler både exteriört och interiört bryter mot all övrig inredning och kan ses över vid en framtida renovering.

Kyrkans romanska ursprung visas i dopfunten från 1100-talet, dekorerad med huggna akantusreliefer och två lejon.

Att tänka på

- Kyrkans exteriör är välbevarad och bör värnas. Vid framtida renovering bör plåtningen förändras. Plexiglasen framför glasmålningen är grått och bör bytas.
- Kyrkans nygotiska interiör utgör en helhet som bör värnas.

Skydd m.m.

Kyrkan och kyrkogården skyddas som kyrkligt kulturminne enligt 4 kap.

kulturmiljölagen. Tillkommen före 1939. Omfattas av tillståndsplikt 4 kap. 3§.

Anläggningen ligger inom av länsstyrelsen utsedd särskilt värdefull kulturmiljö,

Malmö-Limhamn. Kyrkotomten ligger inom reg. fornlämning Fosie 95:1 som utgör

den ungefärliga gränsen för den medeltida bytomten och skyddas enl. 2 kap. kulturmiljölagen.

Källor och litteratur

Kyrkorivningar och kyrkobyggen i Skåne 1812- 1912, Siegrun Fernlund, akademisk avhandling vid Konstvetenskapliga institutionen vid Lunds Universitet, 1982

Skåne, Landskapets kyrkor, red. Markus Dahlberg, Riksantikvarieämbetet, 2015

Sockenkyrkorna – kulturarv och bebyggelsehistoria, Riksantikvarieämbetet, 2008

Underhållsplan för Fosies kyrka 2005-09-27, Wikerstål Arkitekter AB

Nygotiska kyrkor i Skåne. Utveckling i form, material och konstruktion 1840-1910. Konsthögskolans arkitekturskola

Planprogram 6032 Fosieby, Stadsbyggnadskontoret Malmö stad 2010

Stadsutveckling i Fosiesstråket, Malmö stadsbyggnadskontor, 2010

Läplantering vid Ohlsgård, Rapport 2007:005, Malmö kulturmiljö

Skånes medeltida dopfuntar, Lars Tynell 1913

http://malmo.se/download/18.af27481124e354c8f1800042668/1491302797060/Rapport_2006_019_low.pdf

Övriga uppgifter

Denna rapport om Fosie kyrka, Malmö pastorat, har upprättats av:

Kristina Simonsson, Arkitekt SAR/MSA (rapportförfattare, inventering och foto)

Karl Johan Kember (granskning),

Arkitekt SAR/MSA, Certifierad sakkunnig avseende kulturvärden

J AIS arkitekter AB, Sundstorget 3, 251 21 Helsingborg, 042-14 92 30, www.jais.se

Inventeringsdatum: 2017-04-03

Färdigställd rapport: 2018-05-07

Fosie kyrka - byggnadsbeskrivning

Stomme:	Murverk – Tegel Murverk-natursten
Fasadmateriel:	Puts-sprit
Fasadkulör:	vit
Takform:	Sadeltak – Med dubbla fall Spira
Taktäckningsmateriel:	Sten-Skiffersten
Byggnadsdel:	Torn-väster Långhus Korsarm-norr Korsarm-söder Kor- öster-rakt Sakristia-söder